

det er en mærkværdig Behandling, vi i saa Henseende ere udsatte for fra det tyske Rige, og det harmonerer kun daarligt med, hvis det forholder sig rigtigt, hvad der blev meddelt af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) forleden om den Maade, hvorpaa vi behandle de tyske Forhandlere med Hensyn til andre Varer.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa et Forhold. Der er for en hel Del Aar siden bygget et stort og meget vel indrettet Eksportslagteri ovre i Esbjerg. Det har sin store Betydning, at netop dette Slagteri er saa fortrinligt indrettet, som det viser sig at være, men ikke des mindre bliver der slagtet overmaade lidt paa dette Slagteri. Eksportørerne og Slagterne derovre foretrække at slagte paa de private Slagterier eller Slagterier, der ejes af Andelsselskaber. Jeg vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, idet jeg tror, at der et eller andet Sted maa være noget galt, og jeg henstiller, at man i alt Fald gør, hvad man kan, for, at Eksportørerne og Slagterne skulle benytte dette meget moderne indrettede Slagteri derovre.

Jeg udtalte før i Forbigaaende, at hvad det kom an paa, var i første Linie, at vore Erhvervs Produktionsevne blev løftet, og derfor er det selvfølgelig ogsaa af uhyre stor Betydning, at Tilgangen af unge Mænd til de frie Erhverv bliver af de dygtigere Kræfter. Man kan jo ikke undgaa at lægge Mærke til og egentlig beklage sig over den stærke Drift, der er hen imod de faste Stillinger i vort Samfund. Man har en Tilbøjelighed til at komme ind i de faste Stillinger, idet man saa er forvisset om, at det vil gaa glat i økonomisk Henseende gennem Livet. Jeg tror derfor, at vi snarere maa stræbe efter at gøre det saa godt som muligt for dem, der skulle arbejde i de frie Erhverv, fordi det jo i Virkeligheden er der, man tiltrænger Dygtigheden. Det er ikke saa overordentlig vanskeligt i de fleste Tilfælde at passe et Funktionærarbejde indenfor Staten; naar de paagældende ere samvittighedsfulde, gaar det saa nogenlunde af sig selv. Men det er af uhyre stor Vigtighed og kræver ganske anderledes Dygtighed, naar de skulle bryde nye Baner og tage nyt Initiativ ude i de frie Erhverv.

Naar vi nu have talt om Sparsommelighed, saa kunne jo vi i og for sig tale til Dommedag om denne Sparsommelighed, naar vi ikke have allierede, Forbundsfæller, der ville hjælpe os til, at vi i den Henseende kunne lade Handling følge paa Ord. Vi

have det naturligvis i vor Magt, at vi ikke fra Rigsdagens Side give en Række Love, som i Fremtiden eller den første Tid ville koste en hel Del Penge, men vi maa have Forbundsfæller, for at Sparsommeligheden med Hensyn til Udførelsen af de Love, der allerede ere givne, kan komme fuldt ud til at virke. Og i denne Henseende er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow), der i Eftermiddags fremkom med nogle meget rigtige Udtalelser. Det er af uhyre stor Vigtighed, at man netop indenfor de store Administrationsgrene i Staten staar fuldt solidarisk med Rigsdagen i Bestræbelserne for, at der kan indføres den størst mulige Økonomi paa de forskellige Omraader. Naar man tænker paa en saa stor Historie som hele Statsbanedriften, hvor de mange, mange Millioner, over 40 Mill., rulle ud og ind, er det af den allerstørste Betydning, at man blandt dens Embedsmænd finder Sans for Økonomi. Der er stillet adskillige Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Jeg skal ikke forøge dem; men man kan ikke undgaa undertiden at lægge Mærke til, at det er ganske paafaldende, at alt, hvad Statsbanerne i det hele taget skulle paatage sig, bliver omtrent dobbelt saa dyrt, som naar det bliver udført af private. Jeg havde et Tilfælde for en Del Aar siden; det var, da den nuværende Indenrigsminister var Trafikminister. Der var Tale om et Skiftespor, som skulde anlægges ved en Holdeplads ovre i min Valgkreds, og det viste sig da efter Udtalelser fra de ledende indenfor Statsbanerne, at dette Skiftespor vilde blive i alt Fald meget, meget dyrere, naar det skulde anlægges af Statsbanerne, end naar private anlagde det. Og der kunde nævnes mange andre forskellige Ting. Naar der skal tilbygges til en Station, er det tidt ganske forunderlige Priser, som man i Virkeligheden studser over, der kunne blive betalte for det Arbejde, som saaledes præsteres.

Maa jeg saa stille et Spørgsmaal eller en Anmodning til den højtærede Justitsminister. Det er med Hensyn til den meget forældede Institution, som vi endnu have i vort Samfund, nemlig Stævningsmændene ude paa Landet. De vide jo, at det er saaledes, at naar en Mand skal kaldes for Retten, enten til Forlig eller i det hele taget skal møde for Retten, maa to fuldmyndige Mænd hen til vedkommende for at avertere ham om, naar han har at møde. Det forekommer mig i Virkeligheden at være et Stykke Middelalder, som vi hurtigst muligt skulde se at komme af med;